

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Zvolte položku. bakalářské práce z Historie

Autor: Johana Nelibová

Název práce a bibliografické údaje: *Ctnosti a neřesti společnosti 14. století – Román o Fauvelovi*, Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Ústav českých dějin, bakalářská práce, 59 stran, z toho 14 stran textových a obrazových příloh

Autor posudku: Mgr. Věra Soukupová, Ph.D.

A) Posouzení obsahu

Definice cílů práce, stanovení výzkumných otázek	velmi dobře
Metodologie práce	velmi dobře
Koncepce a struktura práce	dobře
Práce s prameny	velmi dobře
Schopnost analýzy, interpretace a kritického myšlení	velmi dobře
Invenčnost a původnost	velmi dobře

Pokud je potřeba, zejména v případě hodnocení „neprospěl“ doplňte hodnocení psaným komentářem:

B) Posouzení formálních náležitostí

Seznam pramenů a literatury, práce s literaturou	velmi dobře
Poznámkový aparát	velmi dobře
Formální struktura práce	velmi dobře
Stylistická a jazyková úroveň	výborně
Přílohy (pokud jsou)	výborně

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Pokud je potřeba, zejména v případě hodnocení „neprospěl“ doplňte hodnocení psaným komentářem:

C) Celkové zhodnocení

1) Celkové shrnutí (povinné, alespoň 500 znaků)

Autorka analyzuje Román o Fauvelovi zejména jako aktuální politickou kritiku. Těžištěm metodologického přístupu k textu je předpoklad, že literární dílo lze chápat jako otisk reality. Aniž bych chtěla jakkoli rozporovat vazby mezi textem a kontextem, které jsou v případě Románu o Fauvelovi velmi těsné, považovala bych za vhodné problematiku čtení fikce z hlediska „dobových reálií“ alespoň v základních obrysech konceptualizovat. Pomohlo by to vyjasnit i tvrzení, že Machautova interpretace českého krále Jana Lucemburského, o níž je řeč ve druhé části práce, ukazuje spíše na básnický ideál rytířské kultury nežli na skutečnost (str. 31). Není jasné, jaká jsou kritéria pro to, aby básně Guillaumea de Machaut byly vnímány jako nastavení ideálu, a Román o Fauvelovi naopak jako zrcadlo skutečnosti.

Za důkaz, že „mínění autora [Románu o Fauvelovi] bylo shodné s míněním veřejným“ (str. 20), považuje Johana Nelibová úspěšnost a vysokou oblibu tohoto díla. To opět ukazuje, že je chápá (snad výhradně) jako politickou satiru. Je ale nesporné, že úspěšnost tohoto textu byla podmíněna jeho zakotveností ve středověké tradici parodií a travestií. Velká míra intertextuality (především druhé redakce) čtenářům umožňovala rozkrývat intelektuální literární hru a konečně zřejmá obecně morální aspirace díla zaručovala, že je bylo možno smysluplně číst i dávno poté, co odezněly aféry vlády Filipa IV. i jeho synů.

Tematizace neřestí a ctností prostupovala velkou část středověké literární produkce (samozřejmě ve větší či menší míře). Díky tomu se i v Románu o Fauvelovi jednalo o sdělení s obecným morálním přesahem (zj. motiv uzurpace moci). Za problematickou proto považuji ústřední tezi autorky, která je koneckonců naznačena již v samotném názvu její bakalářské práce, že Román o Fauvelovi je coby zrcadlo dobových neřestí produkt a odraz krize. Znamená to, že dvorská společnost byla na začátku 14. století neřestnější než za vlády (v Románu o Fauvelovi) vyzdvihovaného Ludvíka IX. nebo později za vlády králů z rodu Valois? V závěru autorka tvrdí, že „společnost západní Evropy začala od 14. století viditelně upadat. Zhoršovaly se mravy a klesala morálka“ (str. 37). Ráda bych ji vyzvala, aby při obhajobě své práce toto tvrzení argumentačně podepřela.

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Přes výše formulované výtky či výzvy k upřesnění práci rozhodně doporučuji k obhajobě. Domnívám se, že lepší formulace metodologického přístupu by autorce umožnila analyzovat text v širší perspektivě a dospět k přesvědčivějším závěrům. Literatura k tématu je vzhledem k obtížným podmínkám, v nichž práce vznikala, nepochybně dostatečná. Autorka prokázala schopnost dobře syntetizovat práce k dílčím otázkám. Dovolím si nicméně vytknout, že v závěrečné bibliografii se objevuje desítky titulů, které nejsou citovány v poznámkovém aparátu. Velmi kladně hodnotím kvalitu překladů uvedených citátů.

2) Případně navrhovaná témata či otázky k obhajobě

Co autorka práce rozumí pod pojmem „dobová mentalita“?

V jakém směru se ve 14. století „zhoršovaly mravy a klesala morálka“? Lze toto tvrzení podepřít na základě srovnání s jinými dobami?

3) Závěrečné doporučení

Práci **doporučuji** k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **velmi dobře**

V Praze, dne 21. 8. 2020

Podpis Věra Soukupová